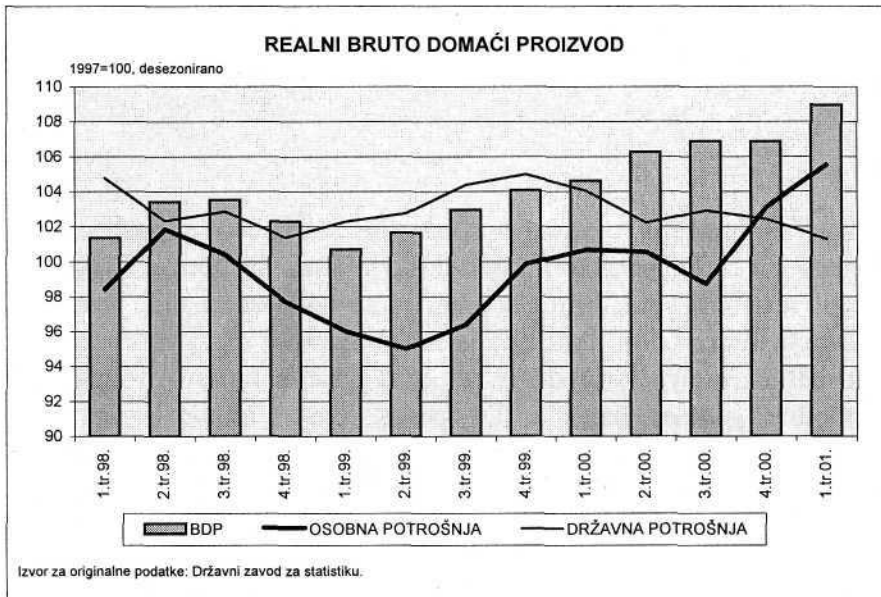

I. OPORAVAK UZ POVEĆANE RIZIKE

Nakon usporavanja ukupne gospodarske aktivnosti u posljednjem tromjesečju 2000., početkom 2001. došlo je do novog ubrzanja rasta. U prvom je tromjesečju bruto domaći proizvod povećan 4,2 posto na međugodišnjoj razini. To ukazuje na ubrzavanje rasta u odnosu na prethodno tromjesečje kada je stopa, u odnosu na isto tromjesečje prethodne godine, iznosila 2,4 posto. Rast ukupne ekonomske aktivnosti početkom ove godine bio je prvenstveno potaknut snažnim porastom osobne potrošnje i oživljavanjem investicija. Preostala komponenta domaće potražnje - državna potrošnja - nastavila se blago smanjivati, dok je doprinos međunarodne razmjene roba i usluga rastu BDP-a bio negativan, i to kao rezultat tek neznatno povećanog izvoza i snažnog rasta uvoza roba i usluga. Većina makroekonomskih pokazatelja upućuje na nastavak ovakvih trendova i tijekom drugog tromjesečja 2001. godine. Što se tiče doprinosa pojedinih sektora, glavni je izvor rasta dodane vrijednosti na međugodišnjoj razini u prvom tromjesečju 2001. bio sektor usluga, a značajan je pozitivan doprinos dao i industrijski sektor.

Kao što se moglo primijetiti tijekom posljednjeg tromjesečja 2000. godine, povoljni kreditni uvjeti namijenjeni stanovništvu povezani s najavom ukidanja povlastica na uvoz automobila za branitelje početkom lipnja 2001. godine, znatno su povećali osobnu potrošnju. Ovaj je faktor bio, međutim, relativno kratkotrajan i prestanak njegovog djelovanja zajedno s najavljenom restriktivnijom fiskalnom politikom u drugoj polovici godine, kako bi se zadovoljili kriteriji koji proizlaze iz stand-by aranžmana s MMF-om, mogli bi rezultirati u usporavanju ukupne aktivnosti do kraja godine.

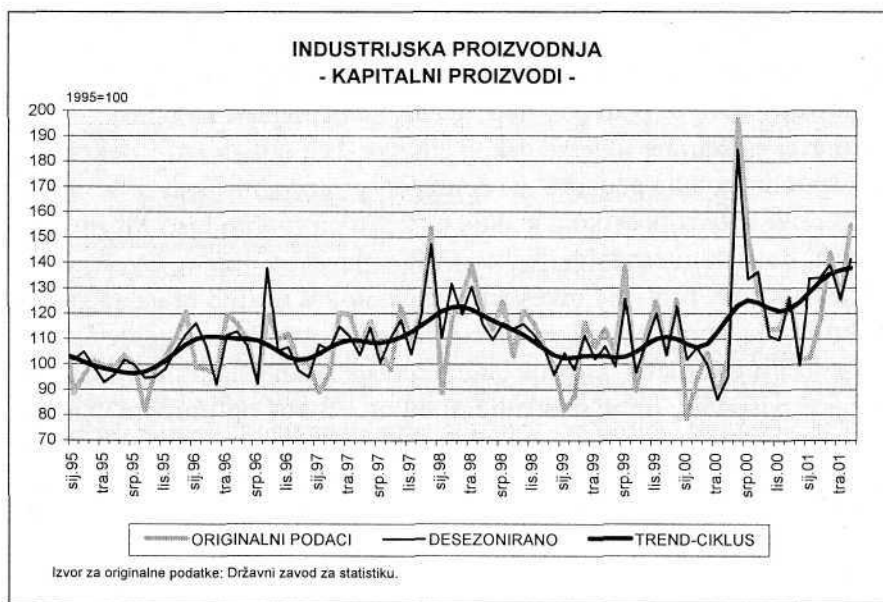
Iako su podaci za drugo i treće tromjesečje 2000. godine upućivali na slabljenje osobne potrošnje, raspoloživa opažanja za ovu godinu potvrđuju ponovno uspostavljanje snažnog uzlaznog trenda. U prvom je tromjesečju 2001. godine stopa realnog rasta osobne potrošnje iznosila 5,3 posto u odnosu na isto tromjesečje prethodne godine. Unatoč visokoj nezaposlenosti, velikom broju umirovljenika, restriktivnijoj politici plaća i povećanoj zaduženosti sektora stanovništva, povoljni su kreditni uvjeti zajedno s promjenama u carinskom režimu kod uvoza automobila, ponovno potakli stanovništvo na povećanje potrošnje. Podaci o vanjskoj trgovini najavljuju da je kupovina automobila dodatno povećana u drugom tromjesečju 2001. godine, što ukazuje na nastavak pozitivnog trenda u osobnoj potrošnji i u tom tromjesečju. Ipak, ograničenje plaća uvedeno sredinom godine u javni sektor trebalo bi smanjiti očekivanja stanovništva i njihovu sklonost potrošnji te usporiti rast izdataka stanovništva u drugom dijelu godine.

Jedan od glavnih ciljeva nove Vlade bila je konsolidacija javnog sektora. U tom kontekstu treba promatrati i smanjenje državnih izdataka za 2,7 posto u prvom tromjesečju u odnosu na isto tromjesečje prošle godine. Ipak, unatoč takvog trenda, narasli javni sektor i dalje je obilježen neefikasnošću, opterećujući time ostatak gospodarstva i istiskujući privatnu inicijativu. U isto vrijeme, visoka očekivanja javnosti u odnosu na socijalna prava znatno sužuju mogućnosti Vlade da smanji izdatke.

Nakon dugog razdoblja kontinuiranog pada, podaci o investicijama u fiksni kapital pokazuju u prvom tromjesečju 2001. godine znatan napredak. Procijenjeni rast investicija iznosio je 11,6 posto na međugodišnjoj razini uz uspostavljanje pozitivnog trenda investicijske aktivnosti. Ove bi podatke, ipak, trebalo shvatiti tek kao navješćujući indikator poželjnog investicijskog ciklusa, bez obzira što i neki drugi pokazatelji poput podatka o domaćoj proizvodnji kao i o uvozu kapitalnih dobara početkom godine ukazuju na snažan rast. Moglo bi to značiti da nakon razdoblja u kojem je uglavnom država investirala u infrastrukturu, privatne investicije - koje imaju znatno kraće razdoblje efektuiranja - preuzimaju vodstvo i da će one stimulirati gospodarstvo u sljedećim godinama. Dok ne budemo raspolagali s daljnjim dokazima ove pretpostavke, treba se suzdržati od prevelikog optimizma. Naime, dok se zaokret u trendu investicija očekivao, njegova veličina se, kada se uspoređuje s drugim pokazateljima, čini prevelikom. Stoga bi podaci o investicijama mogli biti revidirani u sljedećim mjesecima kada postanu dostupni detaljniji i pouzdaniji podaci.

Nakon slabog drugog dijela 2000. godine, početkom ove godine industrijska je aktivnost ostvarila prilično snažan rast. Na međugodišnjoj razini kumulativni je rast do svibnja dosegao 7,0 posto, dok je istovremeno u prerađivačkom dijelu industrije porast iznosio 8,5 posto. Zbog nedostatka podataka na mikro-razi, a time i odgovarajuće analize, može se tek špekulirati radi li se tu o uspostavljanju dugoročnijeg pozitivnog trenda industrijske proizvodnje kao posljedice restrukturiranja u pojedinim dijelovima industrijskog sektora. Iako se može očekivati da će se dio ovog porasta industrijske proizvodnje

odraziti, s određenim vremenskim pomakom, i na izvoz roba, očito je da je dio porasta industrijske aktivnosti apsorbirala i domaća potrošnja, prije svega investicije. Što se sektora prerađivačke industrije tiče, ubrzanje industrijske proizvodnje proizlazi ponajprije iz porasta proizvodnje kapitalnih dobara i proizvodnje netrajnih dobara za široku potrošnju. Do svibnja ove godine, porast je u ova dva sektora iznosio 38, odnosno 8 posto. Porastu proizvodnje kapitalnih dobara posebno veliki doprinos dale su brodogradnja i proizvodnja strojeva i uređaja.

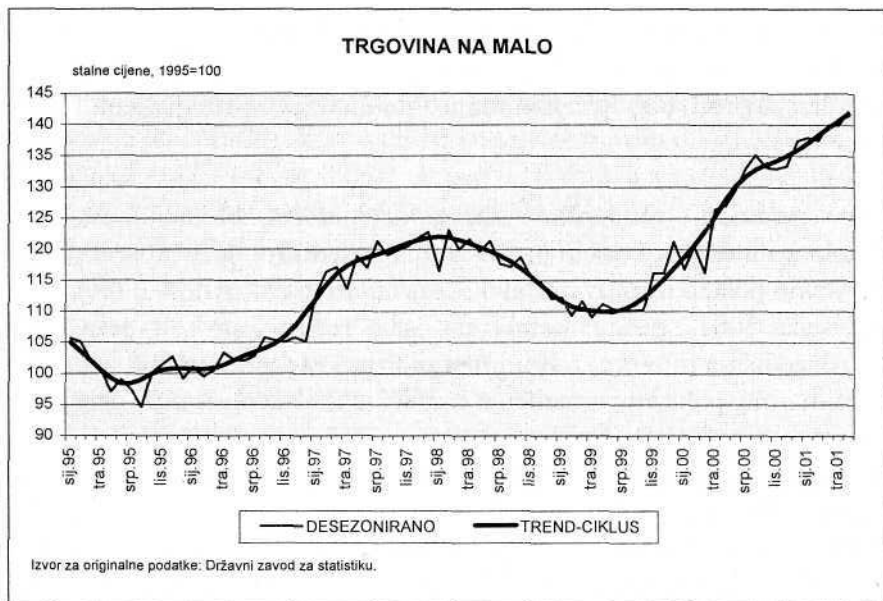
Obujam trgovine na malo nastavlja iskazivati snažan uzlazan trend uz 11,5 postotni realni rast tijekom prvih četiri mjeseca ove godine u odnosu na isto prošlogodišnje razdoblje. Treba, međutim, primijetiti da desezonirani podaci ukazuju na usporavanje obujma trgovine na malo tijekom posljednjih mjeseci. Može se očekivati da se takva tendencija nastavi i slijedećih mjeseci zbog prestanka djelovanja faktora koji su ranije uvjetovali snažan rast trgovine na malo. Dio porasta obujma trgovine na malo u prvoj polovici godine može se svakako pripisati već

spomenutoj povećanoj kupovini automobila, uz otvaranje velikih maloprodajnih trgovačkih lanaca i smanjenje atraktivnosti kupovanja u susjednim zemljama. Neke analize također upućuju da je dio porasta rezultat nepreciznog deflacioniranja obujma trgovine na malo motornim gorivima.

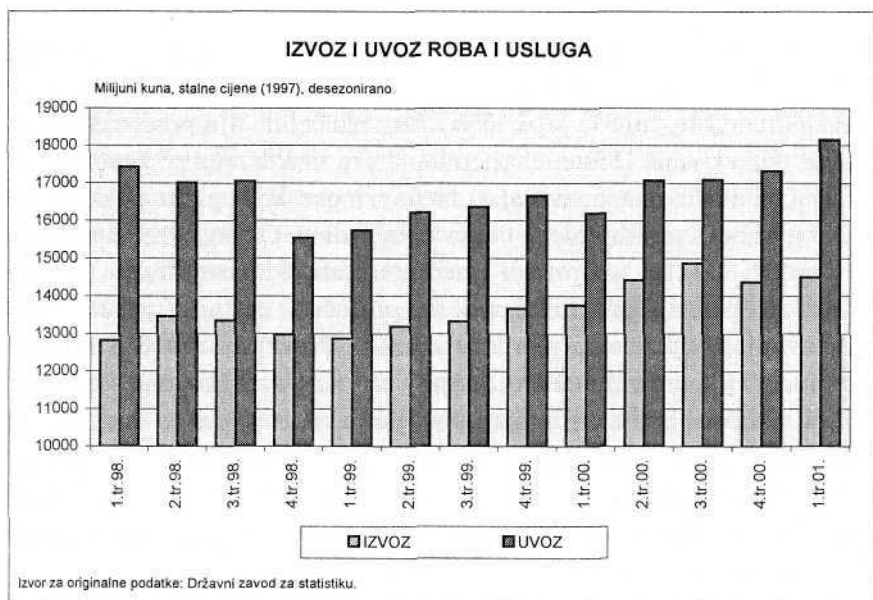
Iako nestalan, trend aktivnosti građevinarstva, bio je obećavajuće pozitivan u drugom dijelu prošle godine. Međutim, u međuvremenu je ponovno postao negativan. Iako je kumulativna aktivnost u prva četiri mjeseca 2001. godine ostala na istoj razini kao i u prva četiri prošlogodišnja mjeseca, zabrinutost proizlazi iz desezoniranih podataka. Oni, naime, pokazuju smanjenje građevinske aktivnosti u tri uzastopna mjeseca: u veljači, u ožujku i u travnju. Vrlo je teško ovakve podatke povezati s podacima o investicijama u fiksni kapital iz nacionalnih računa, bez obzira što je građevinarstvo samo jedna - iako važna - komponenta ukupnih investicija. Očito se može zaključiti da se porast investicija u potpunosti odnosio na investicije u opremu. Povećanje domaće proizvodnje i uvoza kapitalnih dobara samo potvrđuje tu pretpostavku.

Broj noćenja turista u prva četiri mjeseca ove godine ukazuje na 10 postotni rast u usporedbi s istim prošlogodišnjim razdobljem. U travnju, koji je zbog Uskršnjih blagdana, često dobar indikator ostatka sezone, broj je noćenja stranih turista povećan za 12 posto, a domaćih za 13 posto, bez obzira na nepovoljne vremenske prilike. Tijekom prvosvibanjskog blagdana, kojeg su ove godine mnogi (i kod nas, ali i u susjednim zemljama) spojili s vikendom, porast aktivnosti turističkog sektora bio je još veći, podržavajući optimizam o ljetnoj sezoni.

Porast izvoza roba usporio je prema kraju prošle godine te je nastavio stagnirati u prvoj polovici 2001. godine. Tako je u prvih pet mjeseci nominalni rast izvoza roba u odnosu na isto razdoblje prošle godine, iznosio 5,5 posto u kunama, odnosno 1,4 posto u USD. Prema zemljama namjene izvoza, struktura izvoza se donekle promijenila.

To se prvenstveno odnosi na smanjenje izvoznog udjela zemalja EU-a (iako se ne odnosi i na naše najznačajnije vanjskotrgovinske partnere, Italiju i Njemačku), i relativno snažno jačanje izvoza prema Bosni i Hercegovini i prema SR Jugoslaviji. U ove dvije zemlje bilo je u prvih pet mjeseci ove godine usmjereno 15 posto izvoza, dok je udjel u istom razdoblju prošle godine iznosio 11,6 posto. Istovremeno je uvoz roba snažno rastao, i to i kao rezultat pojačane potražnje za automobilima, ali i pod utjecajem liberalizacije uvoza uvjetovane primjenom WTO pravila. Na agregatnoj je razini uvoz roba povećan 31,8 posto u kunama, odnosno 26,6 posto u USD. Uvoz je bio posebno snažan kod kapitalnih i trajnih potrošnih dobara. Takva su kretanja, dakako, rezultirala povećanjem trgovinskog deficita i smanjenjem pokrivenosti uvoza izvozom koja je pala ispod 50 posto.

Većina raspoloživih statističkih podataka o kretanjima na tržištu rada ukazuje na zaokret u trendovima u drugom tromjesečju 2001. godine - zaposlenost raste, a nezaposlenost se smanjuje. Shodno tome i stopa

registrirane nezaposlenosti smanjena je s 22,9 posto koliko je iznosila u veljači ove godine na 22,0 posto u svibnju. Ipak, sezonski podaci upozoravaju da većina ovih pozitivnih tendencija nestaje, kada se uzmu u obzir sezonskih faktori. Određeni optimizam može biti temeljen na blažim negativnim trendovima. Tako je rast nezaposlenosti gotovo zaustavljen, dok je smanjenje zaposlenosti znatno usporeno.

Ohrabrujući pokazatelji u vezi zaposlenosti javljaju se kod manjih gospodarskih jedinica, točnije u sektoru obrtništva i samozapošljavanja koji obuhvaća oko 15 posto ukupne zaposlenosti. U travnju i svibnju zaposlenost je u ovom sektoru porasla više od 6 posto na međugodišnjoj razini. Očito, manja se poduzeća s fleksibilnijom strukturom mogu, za razliku od velikih, znatno lakše prilagoditi promjenama na tržištu, i ona stoga sada povećavaju zaposlenost.

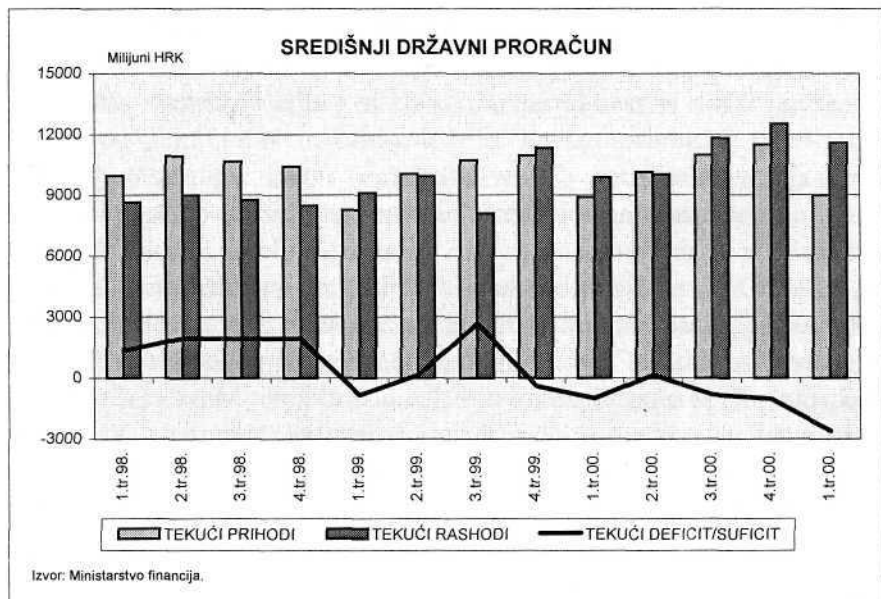
Nakon dugog razdoblja relativno snažnog rasta prosječne plaće, tijekom posljednjih godinu i pol dana svjedoci smo mnogo umjerenijim kretanjima. U travnju je prosječna bruto plaća bila 4,3 posto veća nego godinu dana ranije. U isto je vrijeme ukupni trošak rada po zaposleniku (prosječna bruto plaća uvećana za doprinose koje plaća poslodavac) ostala gotovo nepromijenjena od početka godine. Ovakva kretanja mogla bi pomoći da se unaprijedi međunarodna konkurentna pozicija hrvatskih proizvođača. Državni je proračun podnio najveći teret zadržavanja troška rada nepromijenjenim. Porezi na rad su smanjeni (doprinosi i porez na dohodak), što je omogućilo zadržavanje iste razine troška rada za poduzetnike uz povećanje neto plaća za radnike. U travnju je povećanje prosječne neto plaće iznosilo 9,5 posto na međugodišnjoj razini, dok je stopa inflacije, mjerena troškovima života, bila 6,4 posto. Kao posljedica, kupovna moć neto plaće porasla je u tom razdoblju oko 3 posto.

Posljednjih je mjeseci došlo do znatnih razlika u kretanju plaća između poslovnog i javnog sektora. Dok je u poslovnom sektoru, posebno u prerađivačkoj industriji, rast plaća bio približno usklađen s kretanjem proizvodnosti rada, plaće u javnom sektoru bile su ograničene. Vlada je

smatrala da su plaće u javnom sektoru prevelike, kako u odnosu na one u drugim sektorima, tako i u odnosu na mogućnosti državnog proračuna. Ona je također smatrala da je ranija struktura plaća bila nepravedna i suviše ovisna o diskrecijskim odlukama pojedinih ministarstava. Stoga je poduzela reformu sustava plaća s glavnim ciljevima da se ujednače kriteriji za obračun plaća u cijelom javnom sektoru i da se istovremeno ostvari smanjenje ukupne mase plaća od približno 10 posto. Rezultat, vidljiv u plaćama isplaćenim u lipnju je pokazao da je došlo do smanjenja plaća za većinu zaposlenih s nižom i srednjom stručnom spremom i do povećanja za one s visokom. Očekivano, to je izazvalo žestoku reakciju sindikata. Masa plaća javnog sektora tek je neznatno smanjena, što je u suprotnosti s Vladinim očekivanjima. Sadašnje procjene govore da se smanjenje kreće od 2 do 3 posto. Smanjenje ukupnog fonda plaća, kao jedan od ciljeva reforme, očito nije ostvaren i to bi moglo imati značajne implikacije za fiskalnu politiku.

Stanje u fiskalnom sektoru otkriva značajne probleme u implementaciji ovogodišnjeg proračuna i planiranog smanjenja rashoda. Prihodna strana proračuna uglavnom je u skladu s projekcijama. Dapače, u prvih pet mjeseci ove godine u usporedbi s istim razdobljem prošle godine, ukupni su porezni prihodi povećani 6 posto, od čega su prihodi od PDV-a veći 12,2 posto i to uglavnom kao rezultat oporavka ekonomske aktivnosti i snažnog uvoza. Međutim, rashodna strana proračuna u znatnom je neskladu s planom. Rashodi su ove godine bili 12,2 posto veći nego u prvih pet mjeseci prošle godine, dok je za cijelu 2001. planirano smanjenje od 2,1 posto. Kao posljedica ovakvih kretanja, deficit središnjeg proračuna dosegao je u svibnju 4 milijarde kuna. Većim je dijelom financiran izdavanjem obveznica na međunarodnom tržištu, ali i kratkoročnim domaćim zaduživanjem.

Iako je plan proračuna za ovu godinu predviđao smanjenje mase izdataka na plaće za 12 posto, sada se čini očitim da se taj cilj neće ostvariti, posebno uzimajući u obzir relativno skromne efekte nove sheme plaća za zaposlenike u javnom sektoru. Izdaci za penzije, pod utjecajem "otplate duga" umirovljenicima, također su premašili plan. Proširenje prava na dječji doplatok na nezaposlene roditelje, koje je predviđeno za drugu polovicu godine, moglo bi dodatno povećati deficit. Istovremeno, implementacija fiskalne decentralizacije ne ide prema planu, pa je središnji proračun bio prisiljen povećati transfere lokalnim vlastima. Javni dug od približno 40 posto BDP-a nije previsok u usporedbi s drugim zemljama, no on se stalno povećava. Kako bi se proračun zadržao pod kontrolom, Vlada se mora znatno oslanjati na privatizacijske prihode, što umanjuje njezinu pregovaračku snagu u pregovorima s potencijalnim investitorima. Bilo je to očito i početkom srpnja kada je Vlada prodala 16 postotni udjel u HT-u Deutsche Telekomu za oko 500 miliona eura, iako je sama početkom godine bila znatno optimističnija u pogledu mogućeg prihoda od te prodaje.

Sva su ova kretanja u fiskalnom sektoru prisilila Vladu da Saboru u lipnju uputi rebalans proračuna, koji je, u međuvremenu, i prihvaćen. Vlada ga naziva "tehničkim", jer je većina promjena neutralna sa stajališta bilance opće države. Tako se rebalansom u središnji proračun uključuju prihodi i izdaci mirovinskog fonda, a predviđeni su i dodatni transferi za lokalnu državu. Međutim, istodobno je smanjen planirani iznos prihoda od privatizacije za 2 milijarde kuna, a povećani su iznosi prihoda od poreza na dohodak i dobit. Rebalansom planirani ukupni prihodi u 2001. bi sada iznosili 55,3 milijarde kuna, a rashodi 58,1 milijardu kuna. Manjak proračuna u iznosu od 2,8 milijardi kuna (privatizacijski prihodi su pritom uključeni na prihodnoj strani) planiraju se najvećim dijelom pokriti kratkoročnim zaduživanjem na inozemnom tržištu kapitala te, manjim dijelom, s dva kredita Svjetske banke za strukturno prilagođivanje i za reformu mirovinskog sustava.

Rebalans proračuna (koji i nije isključivo "tehnički"), samo šest mjeseci nakon donošenja proračuna za 2001. godinu, postavlja pitanje kredibilitnosti Vlade u vođenju fiskalne politike. Naime, na većinu faktora koji su utjecali na potrebu donošenja rebalansa Vlada je mogla i trebala na vrijeme utjecati kako bi se ostvarila kretanja zacrtana proračunom donesenim u prosincu. Nikakvih posebno nepovoljnih eksternih faktora u međuvremenu nije bilo. Sada se jasno vidi inicijalna prevelika optimističnost u projiciranju proračunskih stavki, koja u ovom slučaju graniči s lošim fiskalnim planiranjem.

Vrlo je vjerojatno da će osim ovog "tehničkog" rebalansa, parlamentu na jesen biti upućen ozbiljniji i opsežniji rebalans. Naime, već sada se mogu uočiti problemi s ostvarivanjem zacrtane politike plaća, kao i neočekivani rast izdataka za mirovine i druge transfere. Ostvarivanje prihoda od privatizacije, iako "tehničkim" rebalansom smanjeno s 8,5 milijardi na 6,5 milijardi kuna još je uvijek upitno, unatoč uspješnoj prodaji 16 posto dionica Hrvatskih telekomunikacija. Prihodi od poreza na dohodak isto su tako vrlo optimistično planirani. Stvarna kretanja upućuju na veći deficit od onog planiranog rebalansom. Bit će stoga nužno potrebno pokrenuti mehanizme ublažavanja fiskalnog deficita,

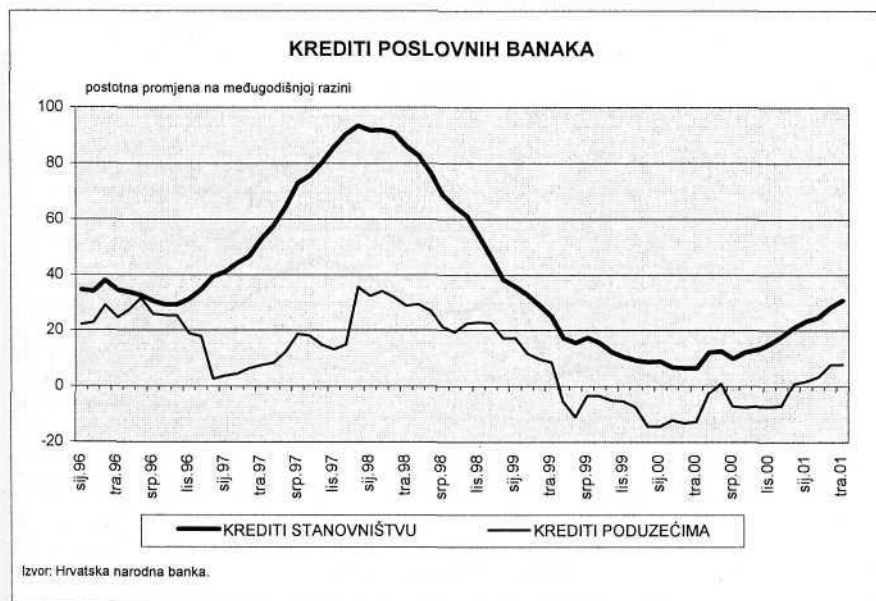
poput dodatnih mjera štednje, vjerojatno smanjivanjem socijalnih izdataka, ali i tragati za novim izvorima prihoda.

Problemi fiskalnog sektora otkrivaju značajne slabosti Vladinog funkcioniranja. Iako ne treba dovoditi u pitanje temeljnu opredijeljenost za tržišne reforme, očito se kasni s provedbom konkretnih mjera, a kada se i implementiraju, one nisu dovoljno pripremljene, niti su u cijelosti sagledani njihovi efekti. Fiskalni planovi nisu vjerodostojni, što narušava vjerodostojnost ukupne gospodarske politike Vlade.

Od listopada 2000. monetarna su kretanja obilježena rastom svih monetarnih i kreditnih agregata. U travnju 2001. novčana je masa (M1) bila 36,9 posto veća nego u istom mjesecu prošle godine. Rast depozitnog novca je i nadalje glavni razlog porasta M1, iako je posljednjih mjeseci bio praćen sa značajnijim porastom gotovine. Ipak odnos gotovina/depozitni novac zabilježio je značajan pad na međugodišnjoj razini. U travnju ove godine iznosio je 0,56 u odnosu na 0,73 koliko je iznosio u istom mjesecu prošle godine. Depoziti po viđenju poduzeća, iako su stagnirali u prva tri mjeseca ove godine, ponovno su snažno porasli u travnju dosegači razinu 54,4 posto višu nego u travnju 2000. godine. Istovremeno je depozitni novac stanovništva porastao 43,3 posto. Travanjski podaci također otkrivaju 32 postotno povećanje ukupnih likvidnih sredstava (M4) na međugodišnjoj razini. Ova su kretanja bila pod utjecajem stabilnog rasta deviznih depozita kojima se priključio i pojačani rast štednih i oročenih kunskih depozita od početka 2001. godine.

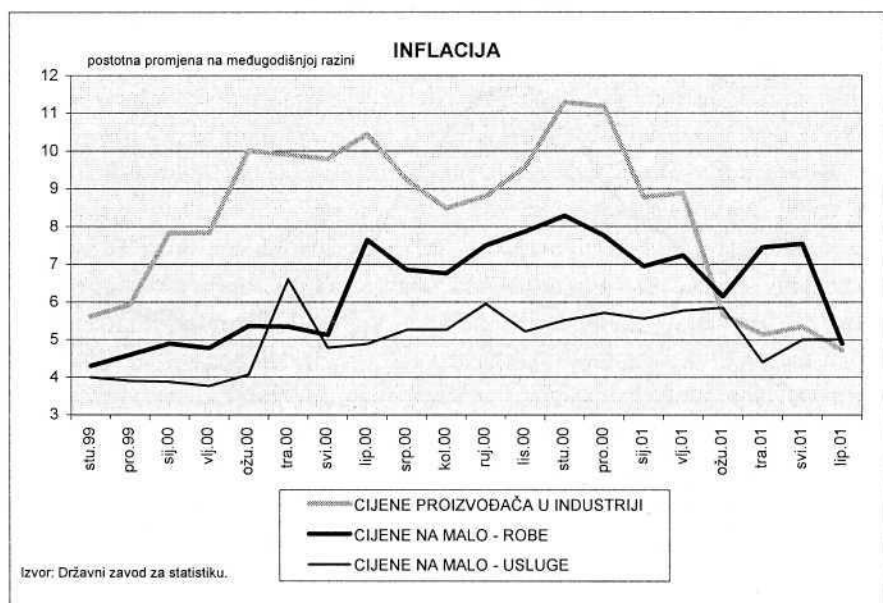
Oporavak kreditne aktivnosti najvažnije je obilježje monetarnih kretanja od jeseni 2000. godine. Restrukturiranje bankarskog sektora pridonijelo je izgradnji povjerenja i potaklo kreditnu aktivnost komercijalnih banaka. No razlozi se kriju i u smanjenim kamatnim stopama na blagajničke i trezorske zapise, kao i smanjenim kamatnim stopama u inozemstvu, što je takva ulaganja učinilo manje atraktivnima. Stoga je i došlo do povlačenja dijela inozemne aktive. Krediti stanovništvu povećani su u travnju za 31,0 posto, a poduzećima za 7,9 posto na

međugodišnjoj razini. Intenzivirana konkurencija među domaćim bankama kao i nove mjere monetarne politike usmjerene prema postupnom smanjenju i ujednačavanju stope obvezne rezerve, imale su značajan utjecaj na daljnje opadanje kamatnih stopa. Prosječna kamatna stopa na kratkoročne krediti pala je ispod 10 posto i u travnju je iznosila 8,97 posto.

Nakon deprecijacije od 2,5 posto od listopada do veljače, tečaj kune prema euru je počeo aprecirati. U ožujku i travnju prilično snažni aprecijacijski pritisci bili su posljedica pretvaranja inozemne aktive domaćih banka u kredite, ali i viška stranih valuta nakon što je Vlada izdala obveznice na međunarodnom tržištu u iznosu od 500 milijuna eura u ožujku. Središnja je banka intervenirala na deviznom tržištu s četiri aukcije održane u travnju i početkom svibnja i to kupovinom ukupno oko 206 milijuna eura. To je bilo dovoljno da za neko vrijeme stabilizira tečaj. Daljnji pritisci u smjeru jačanja kune očekuju se tijekom ljetnih mjeseci.

U lipnju je inflacija cijena na malo smanjena na 4,9 posto, mjereno na međugodišnjoj razini, sa 7,2 posto koliko je iznosila u svibnju. Smanjenje inflacije potvrđuje i negativna mjesečna stopa promjene od -0,3 posto u lipnju. Faktori koji su uvjetovali smirivanje inflacije uključuju aprecijaciju kune u odnosu na euro, niže cijene benzina, i sezonsko stabiliziranje cijena poljoprivrednih proizvoda. Uostalom, upravo su ovi faktori i pridonijeli porastu inflacije početkom godine.

Prilično ekspanzivna monetarna politika i posebno agresivan rast kredita doprinijeli su strahu od mogućeg ubrzavanja inflacije. Međutim, restriktivna fiskalna politika i politika dohodaka, kao i aprecijacija kune stvaraju pritiske na smanjenje cijena, koji bi trebali biti dovoljno snažni da zadrže inflaciju pod kontrolom. Temeljna inflacija bila je relativno stabilna ove godine na razini od 4,5 do 5 posto, a u lipnju je ona smanjena na 4,4, posto. Povećanje cijena u sektoru usluga, kao aproksimacija za cijene međunarodno nerazmjenjivih dobara, može poslužiti kao vrlo dobar indikator pritisaka na ukupne maloprodajne cijene. Tako su cijene usluga bile prilično stabilne tijekom 2001., sa

stopama rasta koji približno odgovaraju onima kod temeljne inflacije, dok su cijene proizvođača u industriji također stabilizirane, što ukazuje na opadajuće pritiske na maloprodajne cijene od strane domaće ponude. Ipak, u situaciji povećanih neravnoteža na fiskalnoj strani, nužan je dodatan oprez u vođenju monetarne politike.

OSNOVNI EKONOMSKI POKAZATELJI

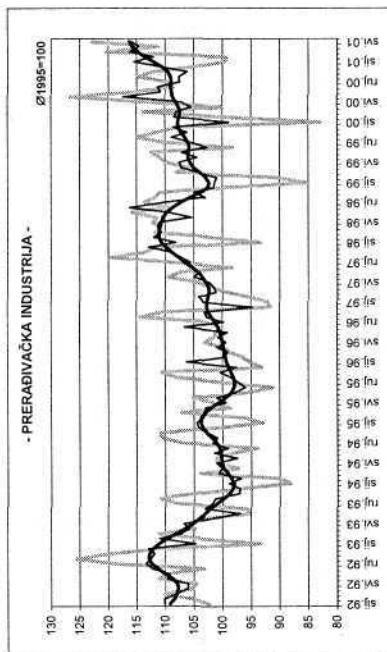
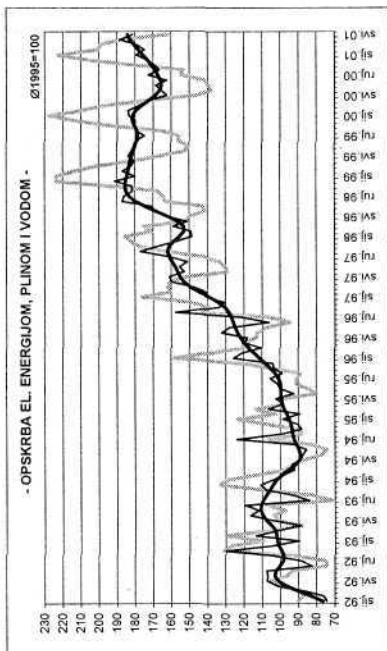
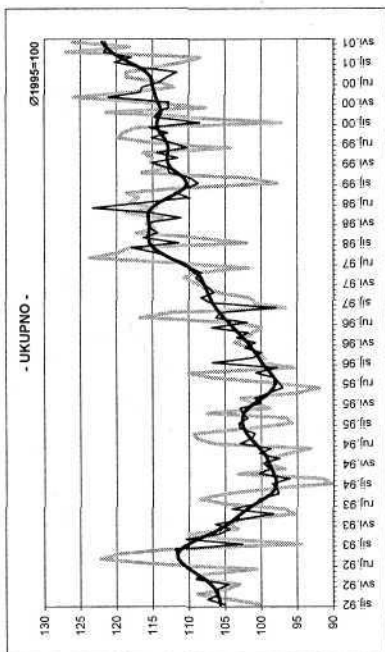
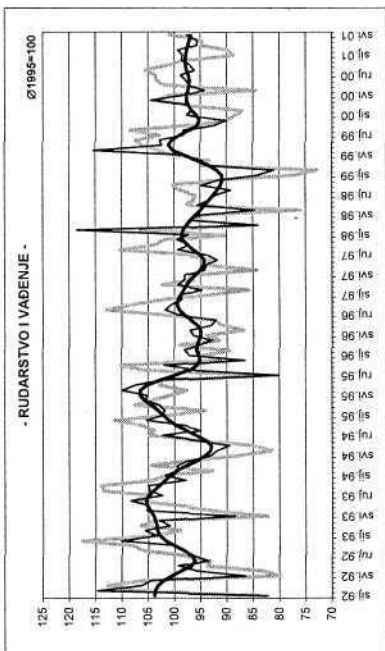
	1997.	1998.	1999.	2000.	2001. 1-5
Stope međugodišnjih promjena					
Bruto domaći proizvod (realni)	6,8	2,5	-0,3	3,7	4,2*
Industrijska proizvodnja (fizički obujam)	6,8	3,7	-1,4	1,7	7,0
Građevinarstvo (fizički obujam)	16,6	0,7	-7,7	-9,1	0,0**
Turizam (noćenja)	41,3	3,2	-15,1	44,6	12,3**
Trgovina na malo (realni promet)	14,9	-0,4	-4,8	14,4	11,5**
Izvoz roba (USD)	-7,6	8,9	-5,8	3,0	1,4
Izvoz roba i usluga (USD)	4,8	4,2	-5,7	6,6	-
Uvoz roba (USD)	16,9	-7,9	-7,2	1,6	26,6
Uvoz roba i usluga (USD)	14,7	-6,6	-9,0	-1,6	-
Masa neto plaća (realna)	12,3	5,3	3,4	2,8	6,5*
Prihodi Državnog proračuna	7,9	29,4	5,8	-3,7	-5,3
Ukupne međunarodne pričuve (USD. pros.)	12,1	10,3	3,8	18,8	21,0
Raspoloživa deviz. sredstva (USD, prosjek)	14,7	6,2	-11,3	22,2	23,9
Primarni novac (prosjek)	20,0	1,9	-5,8	8,5	23,1
Novčana masa (prosjek)	23,0	1,8	-4,5	16,2	36,5
Ukupna likvidna sredstva (prosjek)	39,1	14,5	-2,1	15,4	32,1
Cijene na malo (prosjek)	3,6	5,7	4,2	6,2	6,2***
Nominalni pokazatelji					
Bruto domaći proizvod (mil. USD)	20109	21752	20176	19030	-
Izvoz roba (mil. USD)	4171	4541	4302	4432	1814
Uvoz roba (mil. USD)	9104	8383	7799	7923	3667
Izvoz roba i usluga (mil. USD)	8221	8569	8079	8651	1826*
Uvoz roba i usluga (mil. USD)	11415	10663	9701	9632	2586*
Saldo tekućih transakcija (mil. USD)	-2343	-1550	-1469	-531	540*
Raspoloživa dev. sredstva (mil.USD, kraj razd.)	4872	4765	4634	5981	5772
Inozemni dug (mil. USD, kraj razdoblja)	7452	9586	9872	10876	11333**
Saldo konsolidir. proračuna (postotak od BDP)	-1,3	0,7	-2,0	-4,9	-
Kamatna stopa (prosječna, godišnja)	15,5	15,8	14,9	12,1	9,9**
Tečaj DEM (kraj razdoblja)	3,51	3,74	3,93	3,88	3,74***
Tečaj USD (kraj razdoblja)	6,30	6,25	7,65	8,16	8,65***
Stopa nezaposlenosti (pros.)	17,5	17,6	19,1	21,1	22,6

* siječanj-ožujak

** siječanj-travanj

*** siječanj-lipanj

INDUSTRIJSKA PROIZVODNJA

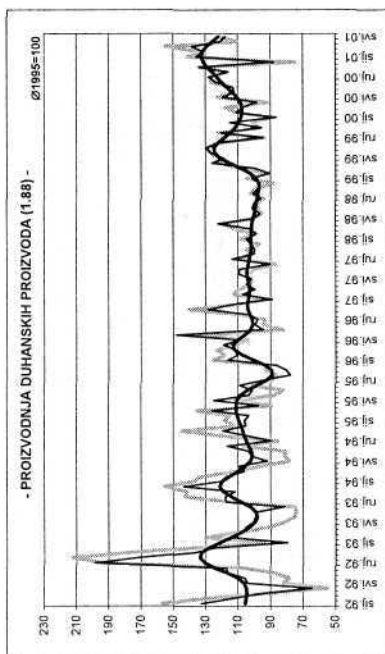
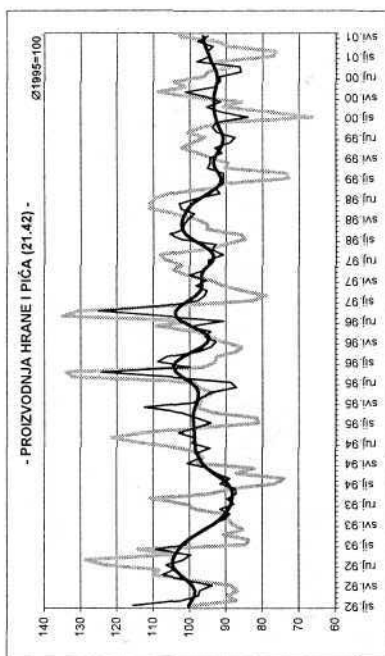
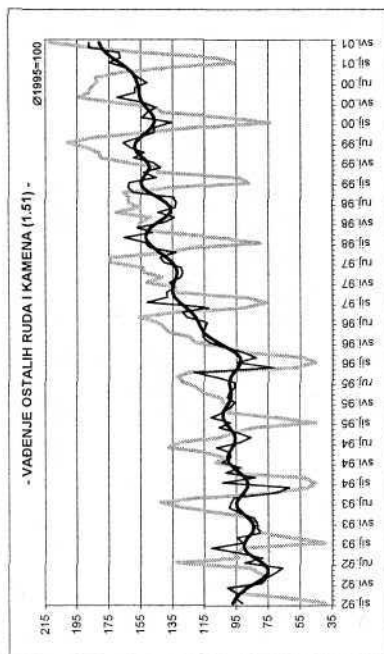
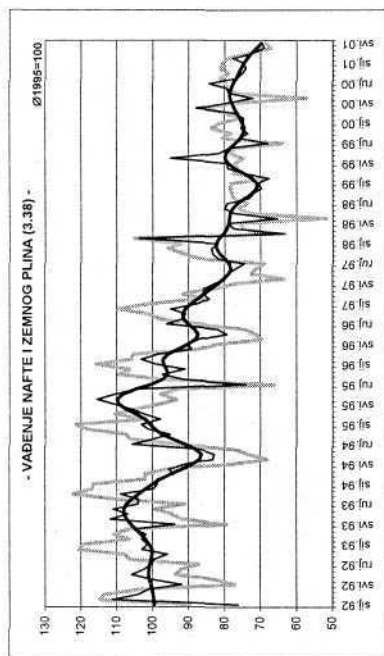
ORIGINALNI PODACI

DESEZONIRANO

TREND-CIKLUS

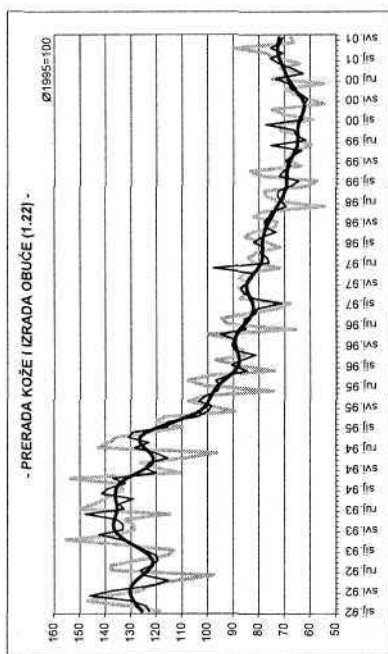
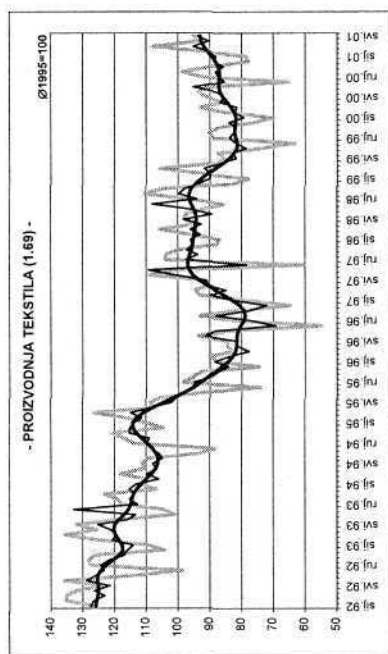
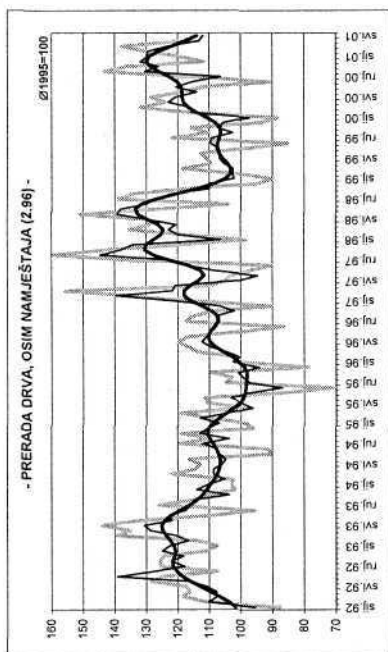
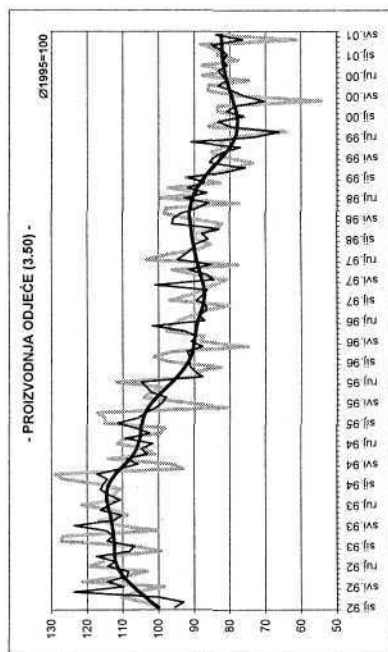
INDUSTRIJSKA PROIZVODNJA

ORIGINALNI PODACI

TREND-CIKLUS

INDUSTRIJSKA PROIZVODNJA

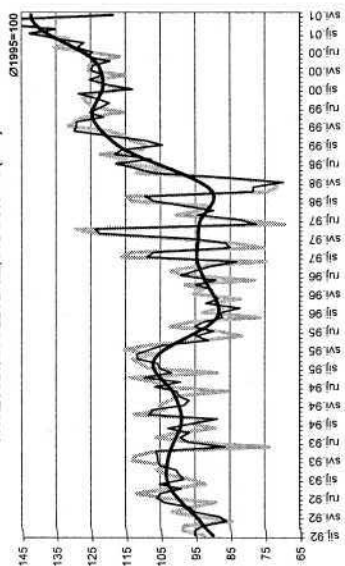
ORIGINALNI PODACI

DESEZONIRANO

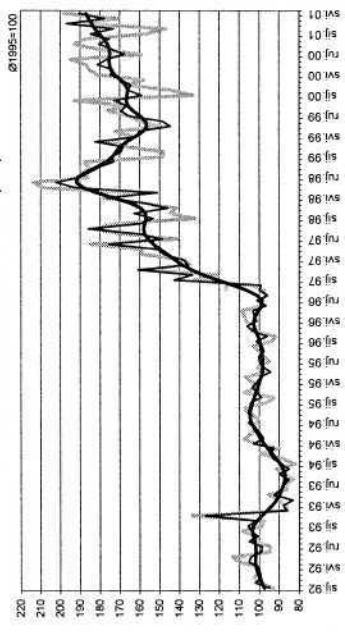
TREND-CIKLUS

INDUSTRIJSKA PROIZVODNJA

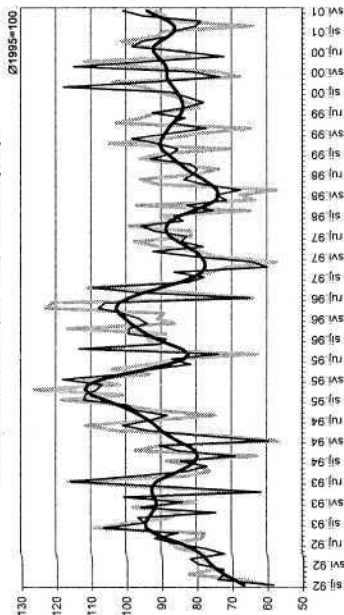
- PROIZVODNJA CELULOZE, PAPIRA I PR. (2.91) -

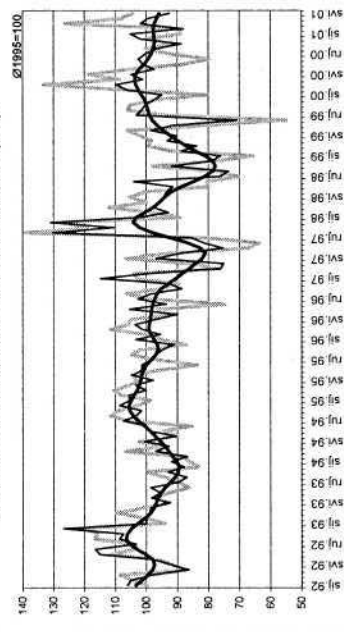
- IZDAVAČKA I TISKARSKA DJELATNOST (6.12) -

- PROIZVODNJA KOKSA, NAFTNIH DERIVATA (3.20) -

- PROIZVODNJA KEMIKALIJA I KEMIJSKIH PROIZVODA (8.16) -

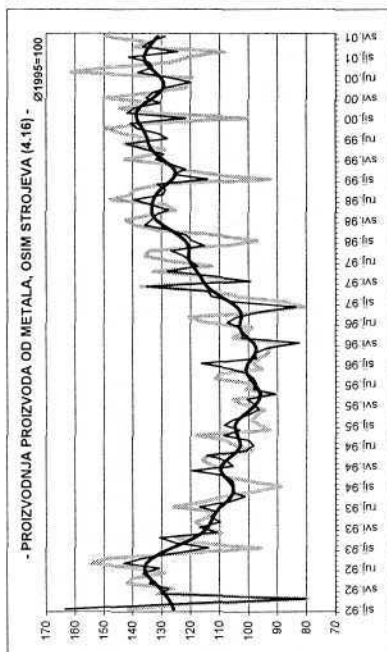
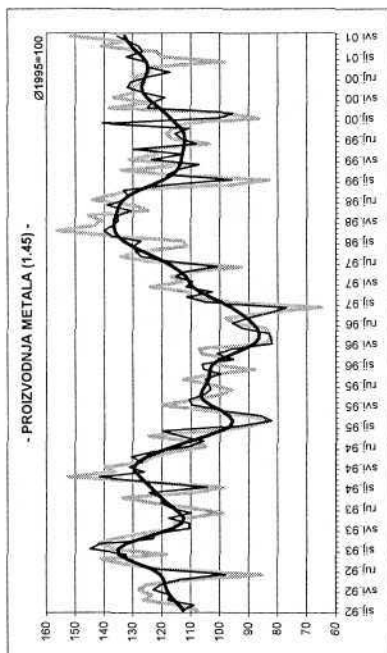
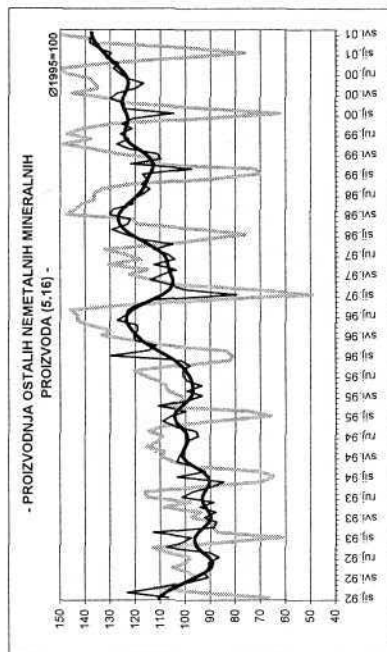
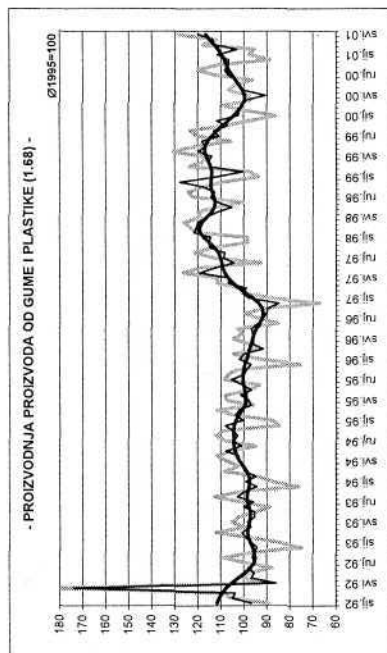

ORIGINALNI PODACI

DESEZONIRANO

TREND-CIKLUS

INDUSTRIJSKA PROIZVODNJA

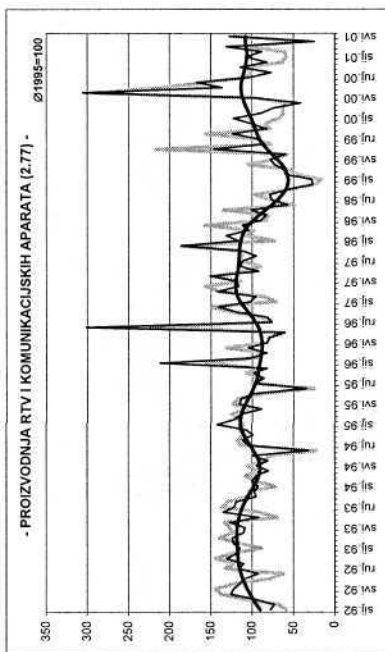
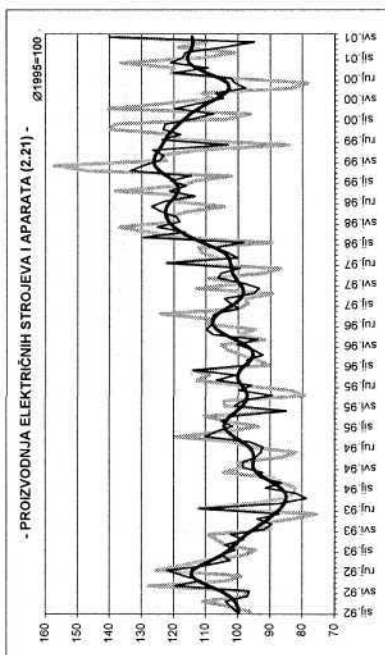
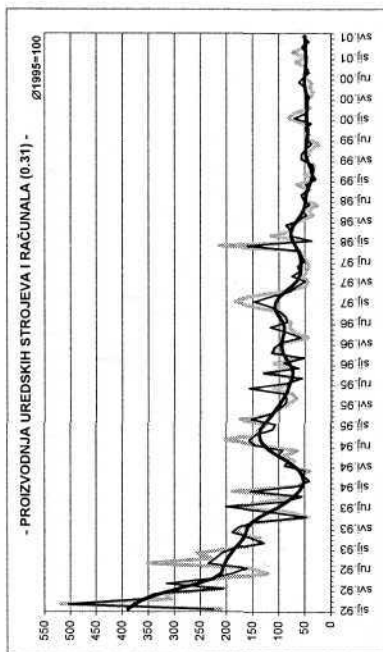
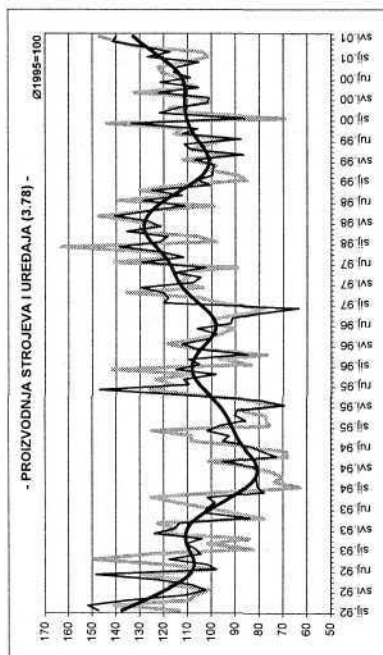

ORIGINALNI PODACI

DESEZONIRANO

TREND-CIKLUS

INDUSTRIJSKA PROIZVODNJA

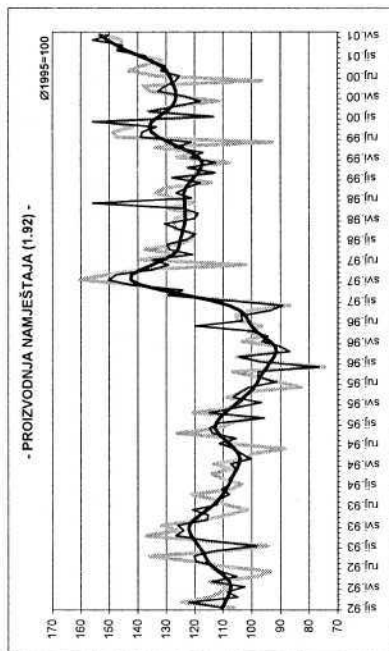
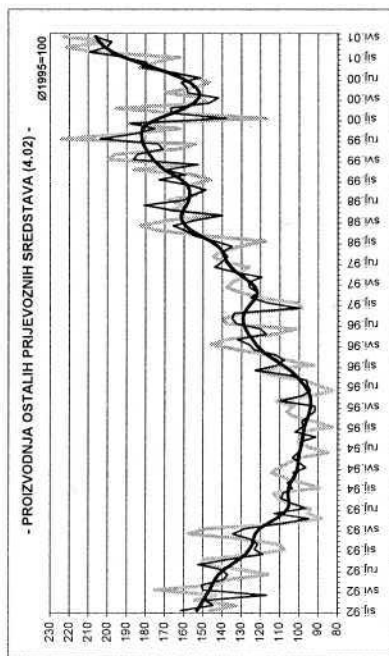
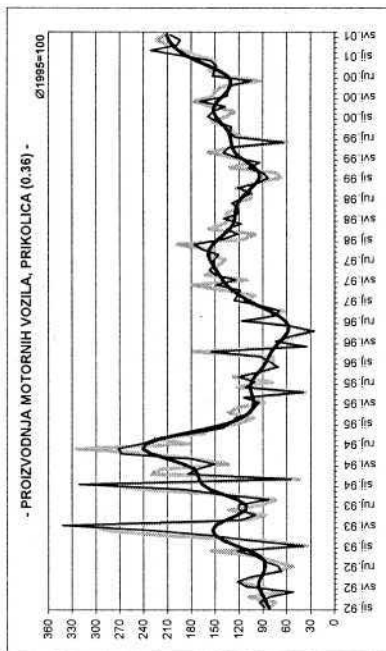
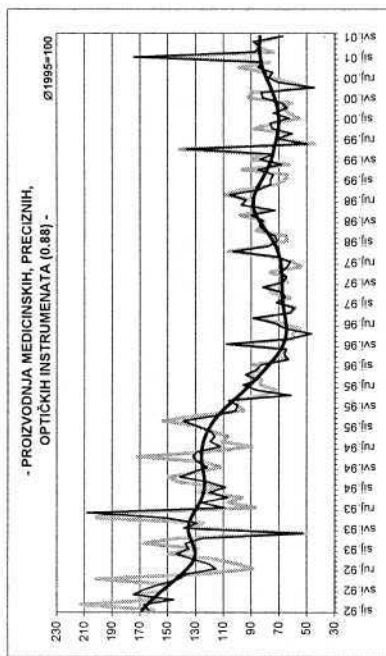

ORIGINALNI PODACI

DESEZONIRANO

TREND-CIKLUS

INDUSTRIJSKA PROIZVODNJA

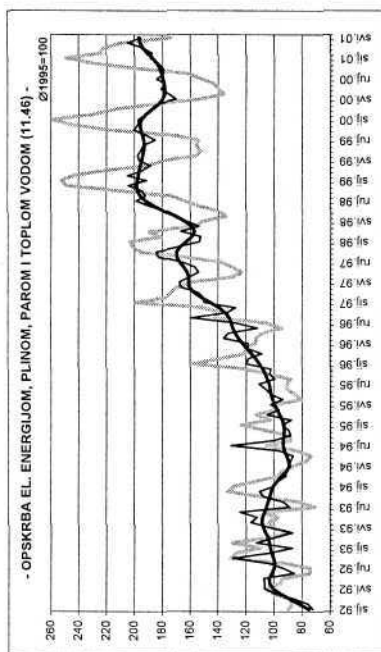
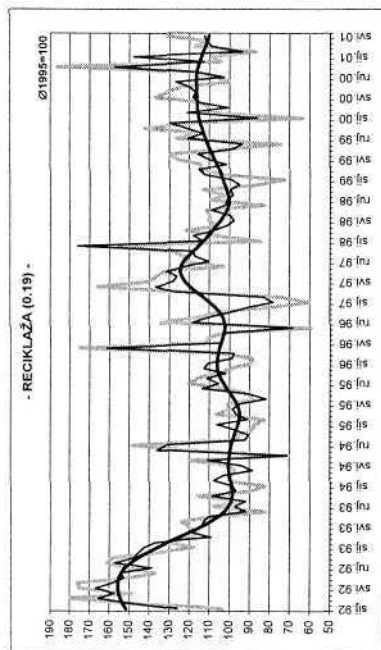

ORIGINALNI PODACI

DESEZONIRANO

TREND-CIKLUS

INDUSTRIJSKA PROIZVODNJA

ORIGINALNI PODACI

DESEZONIRANO

TREND-CIKLUS